

Odova phendyas:

– Nikoy!

– Isine pash tute ekh zhuvli!

Togava veche lela i zhamba, inkyola andar i morkhi. Phela:

– Ake, thagara! Me siom! Me sinyom te chhaeskiri romni. Tu man-glyan trin zhelaniya te chhaestar. Izpwnindyas len tuke. Tu muklyan amen pala ko purano saray te zhivinas. Ake ame... To chho zhanela, che me siom leskeri romni. Veche me izdinyom man, che sinyom manush. Ake, dikh man, che sinyom manush!

Togava veche o thagar okolen chhivla avri. Achhilo o tsikno phral thagareskere thaneste. Vazden ekh biyav baro, ta zhi akana hana em piena.

НАЙ-МАЛКИЯТ БРАТ И ЖАБАТА

Имало един цар. Ромски цар. Имал трима сина. Пораснали неговите синове. Баща им казал:

– Вие Вече пораснахте. Трябва да излезете на гурбетлък, да си търсите късмета.

Майка им Взела, направила им по една пита, опекла им по една кокошка. Сложила им яденето в торби. Излезли. Тръгнали да си търсят късмета. Стигнали до един кръстопът. Техният най-голям брат казал:

– Хайде сега! Дотук нашият път беше заедно! Сега ще се разделим. Кой накъдето му е късметът.

Най-големият брат тръгнал по един път. По-малкият по друг и третият – по друг.

Най-големият брат тръгнал по първия път. Намерил си богато място в царството. Оженил се.

Вторият брат тръгнал по друг път. И той се оженил.

Малкият брат ходел и не могъл да си намери. Отишъл до една река. Легнал до едно дърво. Казал си:

– Тук ще спя. Ходих, ходих, аз късмет нямам!